

Nr 440.

Av herr **Osberg**, om viss märkning å förpackningen av salubjudna konserverade fiskvaror.

En tendens, som gör sig gällande i våra dagar, när det är fråga om att skaffa sig förnödenheter, av vilket slag det vara må och icke minst, när det gäller livsmedel, är att erhålla kvalitetsvaror under garanti. På åtskilliga områden är början gjord, man har vårt runmärkta smör, märket som angiver ostens fetthalt, officiellt märkt spillånga, etc. Men många önskemål återstå, såsom att få kvaliteten officiellt styrkt när det gäller våra konserverade fiskvaror, m. m. t. ex. anjovisinläggningar, där råvaran är skarpsill (vassbuk). Den vadfångade skarpsillen, som fångas under höstmånaderna, är ju dubbelt värd mot sådan, som fångas senare på förvintern. Den senare är nämligen mager och avsevärt sämre. När båda dessa kvaliteter blivit inlagda, framgår det icke av burkens text, vilken råvara, som blivit använd vid inläggningen. Detta är ett förhållande, som inte är ägnat att tjäna som uppmuntran för de fiskare, som fiska kvalitetssill och inte uppmuntrande för konsumenten, som icke vid köp erhåller upplysning om varans kvalitativa ursprung. Samma förhållande gör sig gällande, när det är fråga om inläggning av gaffelbitar och andra slag av fiskvaror.

Konserverna äro ju tullskyddade med ett avsevärt belopp och således både kunna och borde vidkännas en kontrollavgift. Den köpande allmänheten borde ha rätt att fordra officiellt styrkta kvalitetsmärken å burkarnes innehåll. Vid köp av kött och fläsk kan kunden själv kontrollera varan, men detta är uteslutet, då den här omtalade varan är innesluten i förpackning.

På grund av vad sålunda blivit anfört hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att salubjudna konserverade fiskvaror skola å förpackningen bära officiellt styrkt kvalitetsmärke, t. ex. prima, god, medelgod.

Stockholm den 23 januari 1935.

Oscar Osberg.